

---

## [2011-40-RE](#)

### **CAUSA 2011-40-RE**

Aute del Tribunal Constitucional del 15-3-2012 relatiu al recurs d'empara 2011-40-RE

**Número de registre 673-2011. Recurs d'empara**

**Aute del 15 de març del 2012**

---

### **BOPA núm. 14, del 28 de març del 2012**

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 15 de desembre del 2011, per la representació processal de la Sra. Laia Vilafranca Llopis, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra l'aute del 23 de novembre del 2011, dictat per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a una decisió fonamentada en Dret i "a la tutela judicial efectiva" reconeguts a l'article 10 de la Constitució i per una presumpta vulneració dels drets reconeguts als articles 15 i concordants de la Declaració Universal dels Drets Humans de 1948 i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari les lesions invocades, que anul·li les actuacions judicials i les administratives, i que les retorni a la via administrativa "atorgant per part de l'administració central la nacionalitat andorrana a la meva principal de manera definitiva";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 7 de febrer del 2012;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Carles Viver Pi-Sunyer;

### **Antecedents**

Primer

La Sra. Laia Vilafranca Llopis va presentar una demanda contra la desestimació tàcita del Govern de la seva sol·licitud de renovació del passaport andorrà. Sol·licitava l'anul·lació d'aquesta

---

desestimació i la declaració del seu dret a obtenir la renovació del passaport andorrà.

## Segon

El 23 de novembre del 2010, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va dictar una sentència en què desestimava la demanda esmentada i declarava que la decisió tàcita del Govern era ajustada a Dret.

Substancialment, la Secció Administrativa va considerar que, d'acord amb l'article 6 de la Llei qualificada de la nacionalitat, només es pot expedir el passaport provisional fins als 19 anys, i el fet que posseís aquest tipus de passaport fins fa poc constitueix una anomalia, però que això no suposa cap mena de dret adquirit en tractar-se d'una situació no ajustada a Dret. Afegeix, que res demostra que la demandant es trobi en una situació d'apàtrida, ja que durant els anys 1995 a 2000, tampoc disposava de passaport andorrà i va poder, estudiar, viatjar o treballar sense cap mena d'incomoditat.

## Tercer

La representació processal de la Sra. Laia Vilafranca Llopis va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència i, el 15 de setembre del 2011, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que desestimava aquest recurs i confirmava íntegrament la sentència impugnada.

## Quart

La representació processal de la Sra. Laia Vilafranca Llopis va interposar, aleshores, un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per tal com va considerar que aquesta decisió vulnerava el seu dret a la jurisdicció.

## Cinquè

El 23 de novembre del 2011, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute mitjançant el qual rebutjava l'incident de nul·litat d'actuacions esmentat. En aquest aute confirmava que la demanda de confirmació de la nacionalitat provisional no s'havia efectuat en les condicions previstes a l'article 6 de la Llei qualificada de la nacionalitat. Així mateix, estimava que no aportava cap prova en relació amb la seva situació d'apàtrida, contrària a l'article 15 de la Declaració Universal dels Drets Humans. D'una banda, no ha estat privada arbitràriament d'una nacionalitat, ja que el Govern andorrà simplement ha refusat l'atribució de la nacionalitat definitiva, basant-se regularment en els termes de la Llei. I d'altra banda, la demandant té dret a una altra nacionalitat, ja que els seus pares són de nacionalitat espanyola i el seu marit és de nacionalitat francesa.

## Sisè

El 15 de desembre del 2011, la representació processal de la Sra. Laia Vilafranca Llopis, va presentar un escrit mitjançant el qual va interposar recurs d'empara contra l'aute del 23 de novembre del 2011, dictat per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a una decisió fonamentada en Dret i "a la tutela judicial efectiva", reconeguts a l'article 10 de la Constitució i per una presumpta vulneració dels drets reconeguts als articles 15 i concordants de la Declaració dels Drets Humans de 1948.

---

Aquesta part al·lega que des de l'any 1997, en què va adquirir la majoria d'edat, fins l'any 2010 se li va concedir la renovació anual de la seva sol·licitud de passaport provisional andorrà. Si l'Administració ha comés una actuació errònia, aquesta no pot perjudicar els interessos de la recurrent, ja que ella no ha creat aquesta situació. Si existeix una anomalia que restringeix de manera clara i flagrant els drets adquirits per la recurrent aquesta només és imputable a l'Administració, que és la qual va atorgar 10 vegades el passaport provisional a la recurrent quan aquesta ja havia complert els 19 anys.

Segons el parer d'aquesta part, li corresponia, des de l'any 1994, l'atorgament definitiu del passaport andorrà.

Pel que fa a la seva manca de justificants de la seva situació d'apàtrida, manifesta que ja l'any 1997 va declarar a l'Administració que no havia tingut mai cap nacionalitat que no fos l'andorrana, des del mes de juny del 2010 es veu desposseïda del seu únic document nacional. Atès que l'Estat andorrà únicament reconeix com a nacionalitat una única nacionalitat, si es desposseeix a la recurrent de la seva nacionalitat andorrana, aquesta s'ha de trobar en situació d'apàtrida. Així doncs, aquesta part ha d'invocar l'article 15 de la Declaració Universal dels Drets Humans, de la qual es part l'Estat andorrà, i que disposa que tothom té dret a una nacionalitat. La recurrent s'ha vist privada d'aquest dret de manera aleatòria.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari les lesions invocades, que anul·li les actuacions judicials i les administratives, i que les retorni a la via administrativa "atorgant per part de l'administració central la nacionalitat andorrana a la meva principal de manera definitiva."

Setè

El 7 de febrer del 2012, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què estima que de la lectura de la sentència i de l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions se'n deriva una exposició coherent, concisa i raonable de la interpretació de la Llei qualificada de la nacionalitat, en concret del seu article 6.

La sentència exposa els fets del litigi i la valoració de la normativa d'aplicació, així com els criteris que duen a confirmar la desestimació de la demanda de la recurrent, per tal com no aconsegueix les condicions establertes en l'article 6 esmentat, atesa la seva filiació estrangera i a l'incompliment, tant per part dels seus progenitors, com d'ella mateixa, del requisit de residència i domicili principal i permanent al Principat.

Pel que fa a la vulneració de la Declaració Universal dels Drets Humans, el Ministeri Fiscal considera que les resolucions de la justícia ordinària han exposat de manera clara que la recurrent no ha estat privada arbitràriament d'una nacionalitat i que aquesta difícilment pot ser considerada apàtrida, ja que no es va renovar durant 5 anys el seu passaport provisional mentre residia fora del Principat de forma efectiva i és filla de nacionals espanyols i esposa d'una persona que gaudeix de la nacionalitat francesa.

Per aquests motius, demana la inadmissió a tràmit d'aquest recurs per manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions, d'acord amb les disposicions de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

**Fonament jurídic únic**

---

Com s'ha exposat amb deteniment en els antecedents, la recurrent en empara al·lega que la resolució judicial recorreguda ha vulnerat els seus drets a la jurisdicció, a una decisió fonamentada en Dret i a la tutela judicial efectiva “reconeguts a l'article 10 de la Constitució” i els drets reconeguts a l'article 15 i concordants de la Declaració Universal dels Drets Humans de l'any 1948.

Plantejada així la qüestió cal tenir present d'entrada que el dret a la “tutela judicial efectiva” no està inclòs entre els drets de l'article 10 de la Constitució d'Andorra i que fa esment al dret a la jurisdicció però no a la tutela judicial efectiva. D'altra banda, els Drets de la Declaració Universal dels Drets Humans no són susceptibles de ser objecte d'un recurs d'empara constitucional.

Pel que fa al dret a la jurisdicció, és clar que en aquest cas no ha sofert cap vulneració ja que la recurrent ha pogut fer valer les seves pretensions davant la jurisdicció ordinària sense cap límit.

Finalment, el dret a una decisió fonamentada en Dret, segons ha reiterat aquest Tribunal, garanteix als seus titulars que els tribunals de justícia donaran resposta motivada a les peticions i al·legacions de les parts i aquesta resposta no estarà incursa en errors materials patents o en arbitrietat jurídica o incongruència lògica. La recurrent no aporta cap argument per sustentar cap de les vulneracions esmentades. Es limita a reiterar que l'Administració ha comés un error en renovar reiteradament la nacionalitat andorrana per finalment denegar-la. No aixeca la mínima càrrega processal de raonar l'arbitrietat jurídica o la incongruència lògica de les decisions recorregudes, que d'altra banda donen resposta motivada a les seves pretensions i no incorren en cap error material. La infracció denunciada està manifestament mancada de contingut constitucional i, en conseqüència, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional ha de ser inadmesa a tràmit.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

### **DECIDEIX:**

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2011-40-RE interposat per la representació processal de la Sra. Laia Vilafranca Llopis contra l'aute del 23 de novembre del 2011, dictat per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 15 de març del 2012.

Pierre Subra de Bieusses Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

---

President

Vicepresident

Carles Viver Pi-Sunyer Laurence Burgorgue-Larsen

Magistrat

Magistrada